



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Hippolito episcopo. Cap[itulum]. Ivij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

intimavit: promissione sibi facta: q̄ aurum vel gemmas repertas eidem concederet: ipse hō corpus haberet. Lūḡ et locum indicasset: et extracto corpore nihil invenisset: porphyrius fugit: et hyrene? vocato alio christiano nomine abundo corpus ad iustiniū presbyterū detulit: qui illud intra corpora Hippolitū et alio: um sepeliuit. Passi sunt autem idibus augusti.

¶ De sancto Hippolito episcopo. Cap. lvij.



Hippolitus episcopus

us aphyrican? claruit tēpore alexandri imperatoris: qui vite sanctitate plenus et doctrine suavitatem mellis? plurima in dei ecclesia opuscula condidit: videlicet librum de pascha composuit. Item in exameron. Item contra martionem. Item in cantica canticorum. Item in genesim. In zachariam prophetam. In librum psalmodum. In esata. In danielē. In apocalypsi. In proverbijs. In ecclesiastice commentarijs edidit. Librum composuit de Saule et pharōnis. De antichristo. De resurrectione. De laude dñi saluatoris: et proshomeliō: et plenus virtutibus in pace quiescit: vt dicit genadius libro de viris illustribus.

¶ De sancto Cassiano ep̄o et mar. Cap. lviii.



Cassianus

ep̄us passus est apud ciuitatem foruz sylle siue cornelio duce romanorū dictā que nunc imola nuncupatur. hic gñe p̄tifer fuit ciuitatis byzantine. que ciuitas est i a-

finibus allemante posita: qui pegrinatōis grauent ad imoles. ciuitatē: vbi dñi scholas puorum regeret: et xpm dñm predicaret tpe p̄secutionis a paganis tentus questū est quid artis: aut qd haberet officij. Respōsum est: q̄ pueros litteris erudiret. Gratias a p̄secutore que spreuerat: per suam additū est: vt ip̄ius discipuli in magistri sanguine quōd vellent: cū corpore laceratione sentrent. Statuit ergo in medium spoliatus: et post terga ligatus manib? Armatisq; stilis pueri circūstātes: ac tabulis illudebant magistro: et i capite ip̄ius fractis tabellis acutissimis stilis mēbra ei? nō cessabāt effodere. Dulcis itaq; vulnerib? dei martyr p̄fossus: vix retrahēs suspiria: humili eos horrabat voce vt essent virib? fortiores: et eos nos h̄rute transcenderent. Sicq; peruenas toti? corporis sanguis effusus plā aiām conditōi suo cum gloria tradidit et corona: et sepultus iacet in ipsa ciuitate: qui passus est idibus augusti.

¶ De scto cassiano p̄sbytero et confes. Cap. lix.



Asianus

presbyter de q̄ frateryincet? et genadi? claruit tpe honorij imperatoris: vtr̄ illustris et facūdus. Alio noie dicitur iohannes heremita. Qui de ecclesia cōstāti: opolitana p̄ hereticos elect? in massilia gal-

lie presbyter ordinat? duo cōdidit monasteria virorū et mulierū: que hodie errant. ¶ Scripsit multa opuscula ad fidei nostre exhortationem. Scripsit em̄ vitas patrū in egypto de gentiū et regulas: que multarū animarū edificatōne cōtinēt et luculento sermone nitescūt. Scripsit et res oim monachorū necessarias. i. debitū et de canonica orōne atq; psalmodia: q̄ in egypti monasterijs die noctuq; tenet libros. liij. Institutiōnū lib. i. De origine et qualitate: ac remedijs viij. p̄cipaliū vitorū lib. viij. singla singulis explicans. Digessit et collationes cū patrīb? egyptijs habitas: videlz de destinatiōne monachū ac fide. De districtiōne. De trib? ad seruiēdum deo vocatōib?. De pugna carnis aduersus spiritū: et spūs aduersus carnē. De natura oim vitiorū. De nece sc̄orū. De nobilitate aie. De p̄ncipiib?. De qualitate orōnis. De p̄fectis. De castitate. De p̄fectione dei. De sciētia sp̄iali. De diuinis charismatib?. De amicta. De diffinitendo: vel nō diffinitendo. De trib? antiquis generibus monachorū: et quarto nuper etoro. De fide cenobite et heremite. De satisfactiōe penitētie. De remissiōe quinquagesime. De nocturnis illusionibus. De eo qd dicit ap̄ls. Nō em̄ quod volo facio bonū: sed qd nolo malū hoc ago. De mortificatiōe: ad extremū rogat? a leone archidiacono postmodū romano ep̄o: aduersus nestorium de incarnatione dñi. viij. cōdidit libros: in quibus apud massilia scribendi: et vite terminū dedit. Imperantibus theodosio et valeriano.

¶ De sancta Adegūdis regina. Cap. lx.



Adegūdis regina

trigoriū nobilissima clorbarij regis francorū vxor: claruit anno. xxx. iustini imperatoris: vt ait sigiberrus. Nec natiōe barbara patre rege herēgario nomine progenita: dñi regio sua fractis esset depopulata: de patria sua in galliam in predam abducta: veniens in sortem Lotharij ob nimiam spectolirarem ab eo in cōiugem ducta est. Que tamen deo potius q̄ regi seruebat ieiunijs: vix delict elemosynis et orationibus vacans: carnem cūctio domans: desuper regalibus induebatur. ¶ Adhuc in palatio regis consistens: dum in p̄uina villa per pomerium ambula-